

РЕШЕНИЕ

№ 5054

гр. София, 14.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 14.06.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **3844** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 и сл. от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Д. М. Д., гражданин на И. срещу Решение № 1327/16.03.2016 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.), с което е постановен отказ за издаване на разрешение за събиране на семейство.

Жалбоподателят счита, че обжалваният административен акт е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие на материалноправните разпоредби.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - председателят на Държавна агенция за бежанците се представлява от юрк. К., която изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 87, ал. 1 от ЗУБ. По изложените съображения е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесното решение председателят на Д. е постановил отказ за издаване на разрешение на жалбоподателя Д. М. Д. да се събере на територията на Р Б. с майка си Х. С. З.. Отказът е обоснован с неизпълнение на предпоставките по § 1, т. 3, б. „в“ от ДР на ЗУБ.

Отказът е поставен от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, на административнопроизводствените правила, материалния закон и целта на закона.

Ответникът се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка и правилно приложение на закона.

Съгласно чл. 34, ал. 1 - 3 ЗУБ (в относимата редакция изм. и доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република Б., за което председателят на Д. дава разрешение за събиране на семейството. Същият отказва разрешение, когато по отношение на някой от членовете на семейството са налице обстоятелства по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3 от този закон или по отношение на друг съпруг - в случай на многобрачие, когато чужденецът вече има съпруг в Република Б.. По смисъла на ЗУБ „членове на семейството“ са изброените категории лица в § 1, т. 3 от ДР на този закон. Твърденията на жалбоподателя са, че майка му Х. С. З. е лице - член на семейството му по § 1, т. 3, б. „в“ от ДР на ЗУБ. В обхвата на посочената дефиниция като членове на семейството попадат родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца.

С оглед издаване на исканото разрешение за събиране със семейството, жалбоподателят е следвало да установи, че неговата майка е „член на семейството“ му по смисъла легална дефиниция по § 1, т. 3, б. „в“ от ДР на ЗУБ. Тоест, следвало е да установи съществуването на една от предвидените в тази разпоредба хипотези - 1. че родителят му, с който иска събиране, не е в състояние сам да се грижи за себе си поради напреднала възраст и се налага да живее в едно домакинство с жалбоподателя или 2. че родителят му, с който иска събиране, не е в състояние сам да се грижи за себе си поради тежко заболяване и се налага да живее в едно домакинство с него. Предвидените във всяка от тези две хипотези предпоставки следва да са налице кумулативно. Напредналата възраст на лицето или наличието на тежко заболяване сами по себе си не са достатъчни, за да се приеме наличие на предпоставка за издаване на положително решение, ако не се установи и докаже невъзможността на лицето само да се грижи за себе си (в този смисъл Решение № 2568 от 8.03.2016 г. на ВАС по адм. д. № 2929/2015 г., III о.).

Правилен е изводът на административния орган относно липсата на материалноправните предпоставки за издаване на разрешение по чл. 34, ал. 1 ЗУБ. Приобщените по делото доказателства и събраните по време на проведеното интервю данни не обосновават извод, че майката на жалбоподателя не е в състояние сама да се грижи за себе си поради напреднала възраст или поради тежко заболяване и се налага да живее в едно домакинство с него.

Към жалбата са приложени медицински документи за извършени изследвания на майката на жалбоподателя, но от жалбоподателя не са изпълнени указанията на съда, дадени още с разпореждането за насрочване на делото, за установяване на здравословното състояние на майка му чрез допускане на СМЕ. До началото на устните състезания не са изпълнени указанията на съда, нито са представени доказателства за обективни причини, които са попречили на жалбоподателя да организира защитата си – за проведеното по делото открито съдебно заседание жалбоподателят е бил редовно призован и не се е явил. По изложените съображения съдът приема, че жалбоподателят не е доказал, че майка му страда от тежко

заболяване, поради което не е в състояние да се грижи сама за себе си.

Неоснователен е доводът от жалбата, че напредналата възраст на майката му (навършени 71 години към датата на постановяване на отказа) е достатъчна предпоставка за събиране на семейството. Както беше посочено по-горе, в тежест на жалбоподателя е да докаже освен напредналата възраст на майка му и че именно поради това обстоятелство майка му не е в състояние да се грижи сама за себе си. В случая не е доказано, че напредналата възраст на майката е жалбоподателя е съпроводена от невъзможност да се грижи сама за себе си, което да налага събиране на семейството. Отделно от това, по делото е установено и жалбоподателят не го оспорва, че понастоящем майка му живее при дъщерите си в страната на произход. Същевременно по делото не е установено действителното местонахождение на жалбоподателя, дали разполага с жилище и средства за издръжка и възможността му да полага грижи за майка си в по-висока степен от тази, която полагат неговите сестри в страната му на произход.

Като краен извод съдът приема, че по делото не е установено, че майката на жалбоподателя е „член на семейството“ му по смисъла на § 1, т. 3, б. „в“ ЗУБ с оглед приложението на чл. 34, ал. 1 ЗУБ.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд София-град, I отд., 4-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. Д., гражданин на И. срещу Решение № 1327/16.03.2016 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е постановен отказ за издаване на разрешение за събиране на семейство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: